

være nok i *Grundloven* at fastslaa Valgrettens Lighed og Almindelighed. Valgmaaden kan naturligt overlades til Valgloven og saaledes let ændres i Overensstemmelse med Valgteknikkens Udvikling. For nærværende Tid anse vi en Kombination af Valg i Enkeltmandskredse og Forholdstalsvalg for den heldigste Ordning og henviser i saa Henseende til den af nærværende Mindretal skitserede Plan, som findes i Grundlovsudvalgets Betænkning i Fjor.

I Overensstemmelse hermed foreslaas Rigsdagens (det nye Etkammers) Medlemsantal fastsat til *omkring* 132, idet Antallet af Suppleringsmandater i den ovennævnte Plan er variabelt. Selv om imidlertid Antallet i visse Tilfælde vil overskride 132 en Smule, bliver det dog en betydelig Indskrænkning i det nuværende Antal af Rigsdagsmænd (180) og altsaa ogsaa en ikke ringe Besparelse i Udgifterne, saaledes at de Udgifter, der kræves til Folkeafstemningerne, sikkert ville kunne afholdes, uden at de nuværende Omkostninger ved Rigsdagen forøges.

Naar Rigsdagens Deling i Folke- og Landsting forsvinder, anser Mindretallet det for rettest, at den nuværende Rigsret ophæves, og herom stilles Forslag.

Vedtages dette Forslag og vort Forslag om en forandret Affattelse af Grundlovens Kapitel IV., maa der foretages en Del Ændringer i en Række andre Grundlovsparagraffer. Mindretallet anser det imidlertid for mest overskueligt kun at føre sine principielle Ændringsforslag frem til anden Behandling. Skulde de blive vedtagne ved denne, kunne de deraf flydende Ændringer i de øvrige Paragraffer foretages ved tredie Behandling.

Et Mindretal (J. Andersen, Rode og Zahle) tror ikke, at den af Regeringen foreslaaede og af Flertallet anbefalede Fremgangsmaade i Forfatningssagen er den rette Vej fremad. Atter at udskyde til en uvis Fremtid Venstres politiske Hovedkrav paa Forfatningsomraadet, Genindførelse af Juni-Grundlovens Lighedsprincip ved Afskaffelse

af den privilegerede Valgret, er en Uret mod Befolkningen. Mindretallet tror heller ikke, at Regeringens Plan, at ville løse Spørgsmaalet i „to Tempi“, vil gøre Gennemførelsen af selve den foreslaaede Valgretsudvidelse, hvortil Mindretallet slutter sig, lettere.

Saaledes som Forslaget blev forelagt af Ministeriet, vilde det medføre en Udvidelse ogsaa af de privilegerede Landstingsvalgklasser (de højstbeskattede og de selvskrevne Vælgere), idet Kvinderne derefter blive privilegerede Vælgere. Dette kritiserede vi skarpt ved Forslagets første Behandling. Naar nu Flertallet udtrykkelig foreslaar, at Kvinder ikke kunne optages i nogen af de privilegerede Vælgerklasser, forbedres derved Forslaget indenfor sin Begrænsning betydeligt, idet den privilegerede Valgret ikke fornyes og udvides ved Tilførsel af nye Vælgere, der navnlig for de selvskrevne Vælgeres Vedkommende vilde virke som en Styrkelse af Konservatismen. Mindretallet har derfor tilbagetaget lignende Forslag, sigtende til at ændre Jette Forhold, som det oprindeligt havde stillet i Udvalget, og kan slutte sig til Flertalsforslagene under Nr. 1, 2, 3 og 4, saafremt dets egne Hovedændringsforslag om den privilegerede Valgrets Afskaffelse ikke finde Tilslutning i Tinget.

Da Flertallet modsætter sig, at Spørgsmaalet om Landstingets Omdannelse nu optages til Forhandling, finder Mindretallet det baade inkonsekvent og politisk uheldigt at rokke ved en af de grundlovmæssige Hovedregler for Folketingets Sammensætning og kan derfor ikke tiltræde Regeringsforslaget om at fjerne den Grundlovsbestemmelse, hvorved Folketingsvalg skulle finde Sted i Enmandskredse. En Forhandling om de nye Valgmaader, der for Tiden ere under Diskussion, afskæres ikke, ved at den nugældende Grundlovsbestemmelse fastholdes, indtil Forhandling om Landstingets Omdannelse samtidig optages. Naar Grundlovsbestemmelsen om Enmandskredse stryges, opnaas kun eet, at den fremtidige Forhandling om Forfatningens Omdannelse vil byde lettere Vilkaar end hidtil for